

Bugün Bayram Müslümanlar Hediyeleşin Sevinin Mevlit Kandili

— SeyitAhmetUzun · 07 Mart 2009

Bu gün bayram bize, çünkü doğdu fahri kâinat Hz Muhammed aleyhisselam. Mekke çöllerinde cahiliyet rüzgârları esiyordu. Kızlar diri diri toprağa gömülüyor, kan davaları güdülüyordu. Kim güçlüyse o haklıydı. İnsanlar mal gibi alınıp satılıyordu. Putlar yüce tanrılar olarak değerlendiriliyor, önünde secde ediliyordu. Yola çıkarken helvadan putlar yapıp ona ibadet ediliyordu. Bir müddet sonra acıkınca tanrılarını yiyerek açlıklarını gideriyorlardı.

Yıl 571'di. Gökte güneş ayrı bir güzellikte doğuyordu. Çölde yüreklere serinlik veren, zihinlere aydınlık veren bir rüzgâr esiyordu. Kisranın sütunları sallanıyor, Mecusilerin bin yıldır yanan ateşleri sönyordu. Kâbe özgürleşeceği günün yakınlığıyla içindeki putları sarsıyordu. Muhammed'in yıldızı doğmuştu. Yahudiler feryad ediyorlardı. Kendilerinden çıkmamıştı yeni ve sonsuz müjdeci. Kinlerinden kendi kendilerini yemek üzereydiler. Ama Muhammed'in güneşi doğunca Mekke semalarında, karanlık ve cahiliyet bulutları çil yavruları gibi dağılmaya başladılar. Muhammed'in nuru aydınlatıyordu tüm kâinatı. Adı anılacaktı güneşin doğduğu her yerde. Salât ve selam olsun sana ey Muhammed diye dağlar, taşlar ins ve cin hepsi, hepsi haykıracaktı onun gül adını. Çünkü o tüm kâinatın peygamberi sonsuzluk müjdecisidir.

Daha doğarken tanışmıştı müşfik bir yürekle. Babası yoktu kendisini kucağına alacak. Babasızlık nedir çok iyi biliyor, babasız çocuklara yürekler dolusu şefkat sunuyordu.

Annesinin sevgisini yaşamamıştı daha küçücük yüreğinde. Yıl 577 yi gösterirken yetim kalmıştı. Annesi Amine sultanı yüceler yücesi almıştı. Yetimliğin ne olduğunu da öğrenmişti. Ve yetimleri şefkat deryasında rahmet gemilerinde yüzdüren insanlara kutlu bir müjde vermişti. "Yetimi koruyan ve kollayan onu bağrına basan cennette benimledir."

Kâinat Güneşi yetim Muhammed şimdi dedesi Abdulmuttalib'in yanında onun himayesindeydi. Sevgi pınarı dedesinden akıyor ve çocukluğunu onun yanında yaşıyordu. Ama ecel rüzgârı onu da alınca, amcası Ebu Talip yüreğine bastı. Acıları bir bir öğrenmişti daha küçücük bir çocukken. Bunun içinde çocuklara yetimlere, öksüzlere ayrı bir ilgi ve merhamet duyuyordu. Çocukların bir çiçek gibi yetiştirilmesi gerektiğini bildiriyordu.

İlk ticaretine çıktığında onda görünen olağanüstü olaylar rahip Bahira'nın dikkatini çekti. Putlar adına sorular sordu. Ama o Allah adına cevaplar verdi. Onların birer taş yığını olduğunu ve hiçbir şeye güçlerinin yetmeyeceğini söyledi. Böylece Bahira ondaki peygamberlik nurunu gördü. Ebu Talib'e Şam'a gitmemelerini söyledi. İnsanlığın Nuru daha o yaşlarda putların anlamsızlığını haykırmaya başladı. Karanlık bulutlara tavır aldı.

Gençliğinde haksızlıklarla mücadele eden Hılful Fudul adlı faziletli insanların kurduğu bir cemiyete katıldı. Haksızlığın karşısında durmanın bir ibadet olduğunu bildirdi.

Her Ramazan ayında inzivaya çekilmeye başlamıştı. İnsanlığın içine düştüğü bataklığı ve çirkefliliği düşünüyordu. Onları aydınlığa, umut, sevgi ve barış dolu bir cennete nasıl çağıracağını düşünüyordu.

Allah'a dua ediyor, O'na yalvarıyordu. İşte yıllardan 610 'du. Nur dağındaki Hıra mağarasında yine inzivadaydı. Allah'a yalvarıyor ve dua ediyordu.

Birden bir nur doğdu yüreğine. Aydınlık güneşi doğdu. Karanlıklar dağılacak ve Nuru Muhammed bütün kâinatı cennete döndürecekti. Meleklerin en büyüğü Cebrail aleyhisselam bir güneş gibi girdi. İnsanlığın efendisi korktu. Kimdi bu ne istiyordu. Ama Cebrail ona cahiliyet karanlığını dağıtacak müjdeyi öğretiyordu. "OKU"

Cahilliğin her tarafı kuşattığı bir iklimde kutlu mesajın ilk sözü "OKU" olmuştu. İnsanlığı, kâinatı, hayatı okumanın insanlığa sunacağı aydınlığı müjdeliyordu. Ne adına okunacaktı nasıl okunacaktı. İnsanlığa aydınlığı sunacak mesaj nasıl yorumlanacaktı. İşte efendimize onun da yolu öğretilmişti. "OKU YARATAN RABBİNİN ADIYLA"

Allah adına ve onun rızası doğrultusunda yapılacak bir eğitim ve öğretim tüm kâinatın kurtuluş müjdesi olacaktı. Kırk yaşında peygamber olup, altmışüç yaşında vefat eden kutlu insan Hazreti Muhammed aleyhisselam yirmiüç yıllık kısa zaman diliminde tüm Arabistan yarımadasına İslam medeniyetini yaymıştı. Allah'ın adı her yerde anılmaya başlamıştı. Allah'ın ve meleklerin kendisine salât ve selam ettiği o yüce insan 632 yılında Yüce Dosta kavuştu.

Onun doğum günü insanlık tarihinin dönüm noktası olmuştu.

Onun doğum günü aydınlık güneşinin kâinatı kuşatmasının başlangıcı olmuştu.

Onun doğum günü haksızlıkların yerle bir olacağına müjdesi olmuştu.

Onun doğum günü tüm insanlığın ve hassaten Müslümanların Bayramı olmuştu.

Onun adına hediyeleşmek ve onun adına sevgiler sunmak bir ibadettir.

Selam olsun sana ey Kâinat Güneş'i Hazreti Muhammed aleyhisselam.